

A negyvenes tábla

Kénytelen voltam megkapaszkodni valamiben, mert nem bírtam a patáimon állni. Ne haragudj, észre sem vettem, hogy kidöntöttelek, legközelebb jobban figyelek. Ne aggódj, majd jön valaki, aki újra felemel, vagy ha mégsem, akkor így élsz tovább. Annyira nem lehet borzasztó ez a dolog. Te legalább nézheted az eget, és rengeteg időd van. Engem, ha megölnek, bámulhatom a nagy semmit. Érezd már magad szerencsésnek. Nem vagy te annyira öreg, hogy ennyit zsörtölődj. Alig múltál negyven, ne viccelj. Nem az út vége.

Állandóan morogsz, nagy pech, hogy nem kutyának teremtettek, legalább tovább tudnál jönni velem. Nagyon kérlek, felejsük el, ami az előbb történt, mert úgysem tudok rajta változtatni, és sokkal fontosabb dolgot szeretnék neked mondani. Nem titkolom, abban is bízom, hogy ki tudom beszélni, és nem kell cipelnem, hanem le tudom képzeletben rakni melléd, hogy ott rohadjon porrá a gyomoridegem. Na, de nem mondok ennyire csúnyákat, elnézést kérek.

Nem tudhatod, hogy mennyire keserves érzés arra ébredni, hogy nem találsz a családot, ezért sem tudlak irigyelni, hogy mostantól csak fekszel, és kémleled az eget. Nekem volt családom, de elveszítettem. Talán egy ember veszítheti el így a plázában a gyerekét. Este még megvoltak, reggelre már a tolltakarójuk sem maradt. Nagyon sokáig nem tudtam eldönteni, hogy szándékosan tették, és mérényletet hajtottak végre ellenem, mintha nem lennék jó anya, mintha nem adtam volna meg nekik mindent. Ezt nem tudnám feldolgozni, elévetném magam egy mozgó járműnek, ha még létezne olyan. Szerencsémre nem ez állhat a dolog mögött. Pisloghatsz nekem, mégsem tudom, hogy miért tűntek el. Találgatni tudok én is. Az viszont világossá vált számomra, hogy nem hagytak el. Ismerem a családomat, nem tennének ilyet, hát ezért is vagyok úton.

Azért is, mert nagyon tűz a nap, és csak az árnyékban bírom elviselni, ebben is nagy mázlid van, hogy te nem érzel semmit, hogyha ledöntenek, csak az eget látod, és hiányzik a perspektívád, de nem fáj semmid. Még a horpadásokat sem érzed, nem akarlak megbántani, vannak rajtad azok is. Ne forgasd a szemed, jobb, ha nem látod. Szóval gyalogolok több éve. A nap, ez a tágra nyílt pupilla követ. Utol fog érni, és félek, nem találom meg a családom. Bele sem merek gondolni, hogy egy ember vitte el őket, vagy egy vadállat. Lehet, hogy már homokká váltak, és kifolynának a kezemből, ha meg is találnám őket, de erre nem gondolhatok. Nem lehet, hogy ez történt. Sokkal erősebbek ennél, biztos vagyok benne. Egyéb-

ként ne aggódj. Ha ideér, és rád süt a nap, nem érzed majd. Esetleg vakságot okoz, de neked ettől sem kell félned. Megmaradsz.

Te tudod, mi lett az emberekkel? Kietlen az egész vidék, és nagyon forró. Érdekes, hogy még épületeket sem lehet látni. Van, amikor azt gondolom, hogy fogták magukat, és elköltöztek. Ők nem fogják megvárni a halált, inkább elmennek. El tudom képzelni, hogy nagy lábakon sétálnak, egészen az égig. Éjszakánként, ha majd megfigyeled, ők lehetnek a csillagok. Persze, ez csak az én verzióm. Lehet, hogy az épületek is elporladtak ettől a kegyetlen melegtől. Mindenesetre borzasztó, hogy lehetőség sem akad, hogy elüssön egy jármű. Te biztos nem tudod, mi az a nosztalgia, de nekem egyre jobban hiányzik a régi világ. Kicsit elegendem van ebből a sivárságból. Viccen kívül: vágyom arra, hogy egy ember megkeressen. Sosem gondoltam, hogy ilyesmit fogok mondani, de tényleg ez a helyzet, vagy neked nem hiányzik, hogy rád pillantson két emberszem?

Tegnap jöttem a betonon, bár azt sem értem, hogy maradhatott fent az aszfalt. Na de, arra lettem figyelmes, hogy mellettem halad a bokor. Kezdtem már azt hinni, hogy megőrültem, vagy nem ittam eleget, de hála az égnek, azon a veszélyen túlestem, mert volt még egy petpalack, ami tele volt valami sárga lötytyel. Még az is lehet, hogy pisit ittam, na mindegy, túlvagyunk rajta. Szóval, ott jött mellettem a bokor, és pislogtunk egymásra. Nem mertem megszólítani, mert mégis mit mondhatnék. Szia bokor, hát te még élsz? Nem lett volna jó megoldás megbántani őt, hiszen tudtam, hogy bármit teszek, nem jövök ki belőle jól. Aztán egy madár felkapta, és elvitte. Ezt még magamnak sem meséltem el, ne nézz idiótának, szoktam ezt csinálni, de csak azért, hogy legyen társaságom, el sem tudod hinni, mennyire rossz egyedül mászkálni. A lényeg, hogy neked mesélem először. Nem tudom, mit gondolsz róla, de nagyon fura.

Neked biztos jobb a szemed. Te is látod? Antilopok állnak az égen. Nincs olyan képességed, hogy rájuk tudsz közelíteni? Ah, annyira jó lenne pedig. Lehet, hogy a családom? Igen, ők lehetnek azok. Nem tudom, miért feszítenek ki egy lepedőt. Nekem akarnak üzenni? Annyira buták szegények, hát égi nyelven nem is értek. Csak a fejem ne sajogna ennyire. Remélem, nem melletted dőlök ki, bár neked úgysem számít, nem is értem, miért beszélek egy útjelző táblának. Nincs is füled, és ne haragudj, a szemed hol van?